

#4310

Kaste-Abits.

Eiimeleks õpimiseks.

Lapsel:

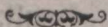
Enne k'õ'i niemist
Kodu-reab nodedast
Kirjal'ked kätte de'ma
Saimisõnad ritta jät'ma
Siis on koolis kerge elu
Kool toeb lapsel palju tulu.

Narwas

Trükitud E. W. Franzdorf'i raamatulaup'use kulguga

Aaste-Abits.

Elimefeks õpimifeks.

1. Trüki tähed.

a b d e g h i j k l m n

o p r s t u w ä õ ö ü f

A B D E G H

I K L M N O

P R S T U W

Ä Ö Ü Õ

Lapse õpetajale.

Uuem lapse lugema ja kirjutama õpetuse viis paneb õpetajale pühaks lohusustuseks südamet peale — lapsele aegamise, järk järvalt; selgelt ja arusaadavalt kõiki kirja õppuse märkijid kätte õpetada.

Kõik emasüdamlikud leelutamised ja pehmealelelised lugutamised saagu kohe eemale heidetud; laps peab halatust tegeema kergemalt rassemale.

Kunagi ei ole soovitanud et õppija terve lehekülje üle uhaaks, see juures aga sealt ühegi tähe õiget kõla ära ei omandaks; ei õppijale püütagu iga tähe kuju, vorm meelde wajutada, nii et ta teda, ükste kõigil kus nähes, kohe ära tunneks.

Ja nii mintagu ilka tähestikuga edasi, kuni kirjutustähestiku ja salmide ära õppimiseni.

„Easte Rabits“ tahab esimesi astmeid õppijale lapsele kätte näidata, esimeseks juhtnööriks olla tähestiku, sõnade, salmide jne. õppimiseks — tema järele tulewad juba lugemise raamatud käsile wõtta.

2. Silbid ja laused.

a e o i — a e o i.

ae, oe, ai, oi, ei, — ae, oe, ai, oi, ei.

u ü õ ä — u ü õ ä.

ui, üa, õe, äe — ui, üa, õe, äe.

n m õ w — n m õ w.

ni, mi, õõ, wa, — ni, mi, õõ, wa.

r l t h — r l t h.

ri, li, tu, ha — ri, li, tu, ha.

k p f d — k p f d.

ka, pa, fa, di, — ka, pa, sa, di.

oi, ai, ni=na, mi=na.

oi — mina.

j b g s — j b g s.

ja, ba, do, s, — ja, ba, do, s.

f — f.

Fri-drik.

li=na, lu=gu, la=ua, ka=na, ko=du, ku=ku,

ta=ha, ti=na, te=ma, ru=ba, ha=gu, pa=da,

po=ri, pu=hu, tō=de, nu=ga, ta=lu, ja=hu,

jā=nu, ju=ba, si=ga, su=ur, ät=te, är=ka,

ōh=tu, ōh=ku, üh=te,

tema, tuba, luba.

paha, pori.

mina, fina, lina, kana, kala, tina, tuba,
pada, pori, tõde, talu, jahu, suur, ära,
õhtu, õhku, üksi.

õhtu — õhk.

lammas, oinas, hobune.

3. Firia tähed.

a b c d e g h i j k l

m n o p r s f t u w ä

õ ö ü f.

A B D E G H I J

K L M N O P R

S T U W Ä Ö Ü F.

Millal maksan?

Millal maksan meinne waewa
Hea ema piima waewa —

Rahel käel kiigutuse
Suu juures suigutuse?

Rahwa laul.

A a, O o, Ö ö.

Anna mulle. Osta mulle. Sõ tuleb.

Annale osteti aabits.

U u, Ü ü, N n.

Nus tuba. Üks hea laps. Noorus on

ilus aeg. Nõu aitab enam kui jõud.

Unustab hoidja, tabab päädjä.

M m, L l, Ö ö.

Meie mets. Lumi sulab. Öhtu õht.

Öhtu õhud jõudwad.

S s, Ä ä, J i.

Salme on hea laps. Ära usu hundi juttu.

Isa tuleb linnast, toob uue pildi abitsa.

Eaaniga sõitfin ma sõhmal.

H h, K k, T t.

Hea sõna võidab võera wäe. Kodu ilus
elada. Toomas on Tõnu wend. Kuidas
küli, nõnda wili. Kuidas iõb, nõnda palk.

R r, I i, B b.

Rõem ja kurptus kaksikwennad. Tumul näeb
kui on pime. Baikali järw on Siberimaal.
Rahu kosutab waen kautab.

W w, E e, G g.

Wõlg on võera oma. Elsa on hea laps.
Gustaw käib koolis.
Warane pühib nokka, hiline saputab tiibu.

D d, P p, F f.

Narowa jõgi. Peeter on Pärtli wend.
 Fählmann oli tohter ja Gestikirjamees.
 Kes otsib see leiab. Suur tütt ajab suu
 lõhki. Ületohus ei seiija kotis. Kuidas
 töö nii palt. Kõit pole kuld, mis hiilgab.
 Inimene mõtleb, Sumal juhatab.
 Ei ilu panda padajele, lenadusta katelasse.

Perekond.

(Loote ülestirjutamisets).

Minul on isa ja ema. Ma olen nende tütar. Meil on ka Muri, aga see ei tõi meie perekonda; ka Muril on kaks poega.

Meie elame maal. Siin on ilus elada — juwel laulavad linnud ja lendavad liblikad.

Minu isal on hobune, emal lehm ja lambad. Isa küsnaõ hobusega, ema joodab ja sööb Punnitut ja lambaid.

Talwel oleme soojas toas. Isa teeb puutööd, ämbrid ja kappasid, ema tekitab villast ja linast lõnga, koob kangast ja sööb lehma kes piima annab; ka väitsele Päitule annab ta piima juua.

Mulle tõi isa linnast Abitsa ja ma loen sellest juba mis wurinal.

Tuba.

Meie kõik elame toas. Meie toal on neli seina, lagi ja põrand. Seintes on uks ja aknad. Ühest käime tuppa ja toast wälja. Aknadest paistab päikese valgus tuppa. Toas on meil majariistad nii kui: pingid, toolid, lauad, laudid, woodid, ja muud. Dava pealt sööme. Dava peal seisawad kaljakapp ja lamp. Kapis on riided, luued, westid, püksid, palitud, kübarad, mütsid ja muud. Toanurgas on ahi. Kui külm ilm on, siis kütame ahju; ahjus küpsetame ka leiba. Kütmine algab ilta sügisel, külmal ajal ja lõpeb kewadel, kui ilmad jälle soojemaks lähewad.

A. B.

5. Salmid, ja walmid.

Laula!

Laula, laula juukene,
 Liigu, linnu keelekene,
 Mõlgu marja meelekene,
 Jluste, iudamekene!

Kull saad liiski waita olla,
 Kui saad alla musta mulla,
 Walge laudade wahella,
 Kena kirstu keskella!

Kuldne õhtu päike.

Kuldne õhtu päike
 Flus oled ia —
 Ei ma sinu läike
 Fial unusta.

Noorelt olen waatnud
 Sind hea meelega —
 See mind kihutanud
 Wagait elama.

Nüüd, kui heidan woodi
 Mõtlen weel lu peal —
 Täida minu soowi;
 Kaitse mind sell öösi! —
 F. K.

Kuuse puu.

(Jõulu lauluke).

Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu,
 Kui haljad on lu oksad
 Ei mitte üksi luwe aal
 Waid talwel ka liin külmal maal
 Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Kui haljad on lu oksad!

Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Sa oled meile armas —
 Sind jõuluks meiasit tuuakse
 Ja künlad külge pannakse
 Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Sa oled meile armas!

Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Su külges jõulu kingid —
 Su hiilgaw walgus rõõmustab
 Meil taewasit meelde tuletab
 Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Sa rõemu meile kingid!

R. H.

Õpi!

„Juku, tule siia!“ hüüdis ema. „Säh, siin on sulle uus raamat. Võta ja loe. Isa lõi linnast!“

Juku tuli ema juurde. Ema andis talle raamatu kätte. Juku vaatamis raamatuse, pani selle laua peale ja vastas: „Ei ema, mina liit midagi ei oska!“

„Aga katku ommeti! Kõik ali on esiti raske. Waata ega puu ühe laastuga maha kuku!“

Ja Juku wõttis raamatu, uue „Laste aabitsa“ waatas, waatas — luges esite ühe sõna, siis teise sõna, kolmanda ja nii edasi. Lugeses ja tähti kokku weerides läks ta

näost pumaseks kui wähk. Ta luges kõiki laule, mõttesalmid, laulukesed ja jutukesed läbi. Ja kuidas ei tunne me sellest rõemu?

Jänese õhtamine.

Oh kui rasked on mu päewad!
 Seda kibit mu wennad näewad.
 Mind kui lindu püüetakse,
 Sagebasi' ta müüetakse.
 Täna sai mind jääger näha,
 Püüdis mulle tüli teha;
 ütles: „Hurdad minge sinna!
 Jänese kargab sinna, tänna;
 Raht ja pea saab teile antud,
 Liha, see saab mõisa kantud!“
 Kui ma kuulsin seda juttu,
 Kargasin siis õige ruttu;
 Tahtsin end küll ära peita,
 Koerad hoopis kauge'l jätta.
 Siiski nad mind kinni wõtsid,
 Jäägri juurde jälle tõtsid.
 Kui mind jäägri juurde toodi,
 Sadulasse warsti poodi;
 Wiidi mõisaherra ette;
 Pärast anti koka lätte. —
 Küll ma kofka palusin,
 Galedasti hulusin:
 „Armas kofk, sa raswamoff!
 Jääger on nii loll kui kofk!
 Wõiks ta hurdad hulluks jääda,
 Rahwas teda wälja naerda!
 Ma ei ole paha tein'd —
 Drasel küll olen käin'd,

Haawa otsti näriinud,
Metsa nõnda harinud."

Wiimaks sündis suurem häda,
Sest et toll ei kuulnud seda ;
Poos mind üles wana otsta.
Naha, see ta wiskas metsa.
Kui ta minu nahka wülgis,
Tuhat tulist wälja sülgis.
Pärast prae-warda pani,
Küpsetas mind nii kui ani.
Pandi tina-waagna peale ;
Kuulsin lord weel jäägri heale :
„Jänes laua peale tooge,
Olut tema terwits jooge !"

C. B. Freundlich.

Kaks sikku.

lõe kitsa purde peal juhtusiwad kaks
sikku wastastikku. „Eest ära!“ hüüdis esi-
mene.

„Mis sa kisendad ? Tee pealt kõrwale!“
käratses teine.

„Mina olin enne silla peal ja sellepärast
katsu sina eest ära saada!“ kinnitas esimene.

„Oled sa arust ära! Mina olen wanem
kui sina ja peaksin sulle teed andma? Ei
iialgil!“ tõendas teine.

Nõnda teine teise käest teed nõudes,
saiwad nad wihaseks ja hakkasiwad teine
teisele oma tubli sarwedega, kuklasse taguma.

Kangelt poksimiselt pörutatud, libisesiwad nad mõlemad purde pealt jökke. Seal wee sees puristasiwad nad kounis kaua; jõudsiwad aga weel waewalt eluga kaldale.

Nii juhtub ikka neile kes tühja asja pärast jonnii ajawad.

Narja poisis.

Rena teja nurme keskel
 Rõnnib narja poisile,
 Rõnnib lamba narja ümber
 Hoiab lambaid hoosaste.

Rahul lambad rohtu maitsiwad
 Talled kõrwal tantsiwad.
 Siinud ümber teerit lendiwad
 Pilled läigitawad maad.
 Odu hõistab õtte õhul
 Keerutelles kõrgele —
 Odu löbrituse jekka
 Yaulab nüüd ka narjane.

(Dr. N. Weste).

Hommik.

Kukk laulab. Tedre kudrutab. Hobused hirnuwad. Pimedus hakkab lõpema. Taewa-
 tähed lähewad tumedamaks. Hommikupoolne
 taewalerw lööb punetama. Kaugelt metsa

tagant tõuseb päikene ülesse. Paks udu la-
 sub madala maakohtade peal. Kõik õhised
 elukad ruttavad oma peidu urgastesse kol-
 gastesse varjule. Rebane varitseb, wiltu pii-
 ludes põesa taga. Ta püüaks nii suure hea-
 meelega mõne kana kinni ja pistaks mokka.
 Eemal rohu puhmas lesib jänes. Kari läheb
 väljale ja hirmutab mõlemad varitsejad, oma
 krapide ja kellade kõlinaga, plehku. —

Ilamaa.

Mu Ilamaa, mu õnn ja rõõm
 Kui kaunis oled Iaa,

Ei leia mina iial teal.
 See suure laia ilma peal,

Mis mul nii armas oleks teal.
 Kui sa mu ilamaa!

Sa oled mind ju ünnitand
 Ja üles kaswatand,

Sind tänan mina alati
 Ja jäen sul truwiks surmani

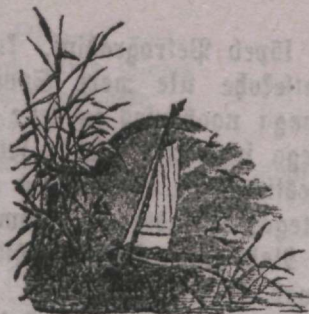
Mul kõige armsam oled Iaa
 Mu kallis ilamaa!

Su üle Jumal walwaku
 Mu kallis ilamaa,

Ta olgu sinu kaitseja
 Ja wõtku rohkest õnnista

Mis iial ette wõtad, Iaa
 Mu kallis ilamaa!

J. W. Sanjen.

Meri.

Wäitene Piina läts oma wanematega
esimest korba mere äärde.

Wanemad lastsid teba eeli minna.

Piina tiperdas oma wäikeste jalakes-
tega luni weelogu ääreni.

Seal jäi järsku seisma, lohtudes ta-
ganes tagasi, löi läetesi wastamisi ja
ütles;

„Ah kui suur wann!“

Kuni siamaani oli Piina kõige roh-
kem wett üheskoos wannis näinud. Selle-
pärast ta ka äralohtudes wanni meelde
tuletas, kus kodu juplemas läis.

Meri on suur ja sügaw.

Nii suur et ühel taldal olles teist
kallast mitte nägema ei wata.

Ja meie Soome meri, Soomelahe,
on ihegi wannitaoline: ütsots algab Tallin-

nast ja lõpeb Petrogradini, kuna Narwa kohalt otsekohe üle mere Soomemaa, kes Eestimaaega naabruses ja selle rahwad ka eestlastega sugulased, vastu seisab.

Eestimaa ja Soomemaa on wennas rahwastega, eestlaste ja soomlastega täidetud. Nad on rahulised põldu hariwad töörahwad.

Soomelaht ehk wäin, kuida teda kut-
sutakse, on wäga meeldiwa kallastega.

Siia on palju suwitustohtasid asu-
tatud; nagu Narwa Jõejuu, Merelilla,
Uudria, Sillamägi, Rannu!a jne.

Raugelt, Wenemaalt sõidawad iga
suwi palju sakse siia merewette, suwitama.

Ja kui hea on suwiti meres supelda
— peob aga jelle juures ettewaatama, et
mitte laugele minna — sest siis wõib ka
ära uppuda.

Sell suwel läheme tõesti kõil wälle-
sed natukeseks ajaks oma Soome wäina —
merewette — et ja? — D. S.

K a s k.

Üts last meil kaswab õues
Just maja ukse ees,
See oli lapse põlwes
Mu ainus seltsimees:

Ta kandis vilu warju
 Ta mahi mind kosutas
 Ta kohin sagedaste
 Mu südaut jahutas.

Kui suureks sain siis pidin

Ma kodust lahtuma,
 Ma tahtsin wiimast korda

Ta warju istuda:

Ta lehed kahisesid

Kui lausuks jalaja

Jäe sõber kodumaale

Siit leiad rahu ja!

Nüüd olen kaugel ära

Ja mõnda waewa näind

Ja mõni kallis lootus

On mulle tühja läind

Ei kase kohin taha

Mu meelest kaduda

Kui kostaks minu kõrwa

„Siit leiad rahu ja!“

R. M.

Juku ja Piisa.

Marwa raudtee mahil oli kaks last —
 üks Juku ja teine Piisa. Lapsed armas-
 ta, id alati raudteeliiril wäikeste liiwikestega
 mängida ja nendega kewabel kraawides
 olewasse wette sulpsu wisata.

Iseäranis soojal, päikese paistisel
 ilmäl ei jõudnud neid misli wägi kinni
 pidada; olgugi et isa ema neid alati kee-

Lossid — sest kui tergesti ei võiks nad raudteel rongide alla jääda.

Jälle oli lena ilmae ja meie väikesed raudteel mängimas.

Juku loopis sulpsu, kuna Liisa roobaste wahel istus ja titoga mängides laulust foratas.

Kumbli nendest ei pannud lähenewad raudtee rongi tähele.

Ja rong ei märkanud ka neid sugugi, sest tee oli tõweril ja tulel alla mäge . . .

Juku oli siiski rongi õhtamist kuulnud. Ta tõttas detejele oppi — aga libises ja kukkus roobaste wahele pilali! Seda oldi rongi pealt nähtud — anti häda wilesid — püüti rongi seisma panna — aga ei õhiti: raudteerong tuleb ikka edasi!

Juku roomas õe poole ja tõmbas selle roobaste wahele pilali. Ja see oligi wiimane abinõu — sest teisel filmapilgul läks rong kõrisedes üle nende peade edasi. —

Lapsed pääsivad eluga, kuid aga isa läest witsju, et rongi ei näinud ja sellest ajast ei usalda nad millalgi enam raudtee roobastewahetele istuma jääda.

„Ega teiegi seda ei tee?“ Ies seda
— „ei — ega?“

Karjane.

Ma olen wäike karjane
 Mul loodub laulja keel,
 Sest laulan nii kui lõuke
 Ja rõemus minu meel.

Kui waatan taewa ülesse,
 Siis tuleb meelde see,
 Et seal üks hea karjane
 Ma tema talleke.

Sind kallid taewa karjane
 Ma tänan südamest,
 Et hoiad kaitseb, heldeste
 Wind, oma tallekest.

(M. Kõrber).

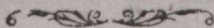
Waeselapse õhkamine.

Oh mina waene warrekene
 Warjamata wõsulene —
 Ilma kõigist — inimene
 Kuhu asun õhtule?

Juba ammust, ammust ajast
 Oler ilma isata —
 Emast hellast armastajast
 Tegid surm mind lahti la. —

Waeselaste Jsa taewas
 Tule mulle toets Sa —
 Muidu murrab mind mu waewas
 Mure maha — armuta.

(Dr. K. A. Hermann).

Ohtu laul.

Wõta oma tiipa alla
Mind, uu helde Jeesufe!

Minu peale armust wala
Dma waimu rohkeste

Ole fina minuga
Kui ma lähen hingama.

L i s a.

Jumala kümme käsku.

(ära frükk „Katekismusest“).

Esimene käst.

Minu olen Island, minu Jumal Sull ei pea mitte teisi Jumalaid olema minu kõrwal.

Mis see on?

Meie peame Jumalat üle kõige asjade kartma, armastama ja Tema peale lootma.

Teine käsk.

Sina ei pea mitte Jumala oma Islanda nime ilma asjata suhu wõtma, sest Island ei jätta teda mitte nuhtlemata, kes tema nime kurjaste pruugib.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie tema nime juures mitte ei nea, ei wanni ei lausu, ei waleta ega peta; waid et meie teda kõige häda sees appi hüiame, palume, kiidame ja täname.

Kolmas käst.

Sina pead puhapäewa pühitsema.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie jutlust ja Jumala sõna ei põlga; waid et meie seda pühaks peame, heal meelel kuuleme ja õpime.

Meljas käsk.

Sina pead oma isa ja ema austama, et linu käbi hästi käib ja lina kaua elada maa peal.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma wanemaid ja isandaid ei põlga ega wihasta, waid et meie neid austame, teenime, nende sõna kuuleme ja neid armfaks ja kalliks peame.

Wies käsk.

Sina ei pea mitte tapma.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise ihule ühtegi kahju ega kurja ei tee; waid et meie teda aitame ja temale head teeme kõige muu häda sees.

Kuues käsk.

Sina ei pea mitte abiela ära rikkuma.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie kalinaste ja puhtaste elame kõnede ja tegude sees; ja et iga üks peab oma abikaalat armastama ja auustama.

Seitsmes käik.

Sina ei pea mitte warastama.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise raha ehk wara ei wõta, ei kawala kauba, ega petise tööga eneste poole ei kisu; waid et meie tema wara ja peatoidust aitame kaswatada ja hoida.

Kahetas käik.

Sina ei pea mitte ülekohtu tunnistama oma ligemise wastu

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise peale mitte kawalaste ei waleta, teda mitte ei petta, keelt ei pekka ega kurje kõnelid tema peale ei tõsta, waid et meie tema eest kostame, kõik head temast kõneleme ja kõik asjad heaks kääname

Üheteas käik

Sina ei pea mitte himustama oma ligemise koda.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise pärast ehk koda kawalusega ei püüa, ega õiguse nimel enese poole ei kisu; waid et meie teda aitame et tema seda enesest wõiks pidada.

Kümmes käst.

Sina ei pea mitte himustama oma ligemise naist, lusaist, ümmardajat, weikleid ega muud, mis tema päralt on.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise naist, peret ega weikleid ära ei awatele, ega wägise ei wõtta waid et meie neid maanitseme, et nemad paigale jäewad ja teewad, mis nende kohus on.

Mis ütleb nüüd Jumal kõigist neiustinatist käskudest.

Tema ütleb nõnda: Mina Isand, sinu Jumal, oien püha wihaaga Jumal, kes wane-mate patud nuhtleb laste kätte kolmandamalt ja neljandamalt põlweist laadik, kes mind wihkawad; aga neile, kes mind armastawad ja minu käsud peawad, teen mina head tuhandest põlweist laadik.

Mis see on?

Jumal ähwardab nuhelda kõiki, kes neiustinatist käskudest üle astuwad; sellepärast peame meie tema wiha kartma ja ei mitte nendefinatsete käskude wastu tegema. Aga tema tõutab armu ja kõik head kõigile, kes need käsud peawad, sellepärast peame meie teda ka armastama, tema peale lootma ja heameelega tema käsku mööda tegema.

Sirja märgid.

, komma; natuke tinnipidada. ; semi-
 kolon; rohkem tinnipidada. : kolon; näitu-
 semärk. . punkt; lause lõpp. ? küsimisemärk.
 ! hüüdisemärk. „ jutumärk algul; " jutumärk
 lõpul. — () klambriid, kui jutustuses waele
 saab kirjitud. — = ühendamise märk. —
 — möilemise märk. — * tähenduse eht lisan-
 duse märk. — † surma märk. — ' kustutamise märk.
 § paragrahw.

Radina keele tähed.

Aa Bb Cc Ch ch Dd Ee Ff

Na Bb Cc Ch ch Dd Ee Ff

Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn

Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn

Oo Pp Rr Ss Tt Uu Vv Ww

Oo Pp Rr Ss Tt Uu Vv Ww

Xx Yy Zz Ää Öö Üü

Xx Yy Zz Ää Öö Üü

Wene keele tähed.

Аа Бб Вв Гг Дд Ее Жж
a be we ge de e ſche

Зз Ии Іі Йй Кк Лл Мм
ſe i i i-ſtratſoi ta el em

Нн Оо Пп Рр Сс Тт Уу
en o pe er eſſ te u

Фф Хх Цц Чч Шш Щщ
ehw hha tſe tſche ſcha ſchtſcha

Ъъ Ыы Ъъ Ъъ Ээ Юю
jerr jerrdi jerrj jätti e ju

Яя Ва Вв.
ja whita jſchitſa

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.

Kirjutus tähed.

Aa Bb Cc Dd Ee
 Mm Nn Oo Pp Qq
 Rr Ss Tt Uu Vv
 Ww Xx Yy Zz
 Aa Bb Cc Dd Ee

1, 2, 3, 4.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 0.

Hommiku laul.

Wiisil: Jumal maa ja taewa looja.

Sinu uimel ärtan üles,

Sulle laulan kiitust ka:

Ranna mind sel päewal süles,

Dunista mind armuga.

Sina minu Jeesute,

Mina Sinu lapsute!

(Rörber).

Содержание

Üks kord üks.

1 ford 1 on 1	5 ford 1 on 5	8 ford 1 on 8
2 — 1 — 2	5 — 2 — 10	8 — 2 — 16
2 — 2 — 4	5 — 3 — 15	8 — 3 — 24
2 — 3 — 6	5 — 4 — 20	8 — 4 — 32
2 — 4 — 8	5 — 5 — 25	8 — 5 — 40
2 — 5 — 10	5 — 6 — 30	8 — 6 — 48
2 — 6 — 12	5 — 7 — 35	8 — 7 — 56
2 — 7 — 14	5 — 8 — 40	8 — 8 — 64
2 — 8 — 16	5 — 9 — 45	8 — 9 — 72
2 — 9 — 18	5 — 10 — 50	8 — 10 — 80
2 — 10 — 20		

3 ford 1 on 3	6 ford 1 on 6	9 ford 1 on 9
3 — 2 — 6	6 — 2 — 12	9 — 2 — 18
3 — 3 — 9	6 — 3 — 18	9 — 3 — 27
3 — 4 — 12	6 — 4 — 24	9 — 4 — 36
3 — 5 — 15	6 — 5 — 30	9 — 5 — 45
3 — 6 — 18	6 — 6 — 36	9 — 6 — 54
3 — 7 — 21	6 — 7 — 42	9 — 7 — 63
3 — 8 — 24	6 — 8 — 48	9 — 8 — 72
3 — 9 — 27	6 — 9 — 54	9 — 9 — 81
3 — 10 — 30	6 — 10 — 60	9 — 10 — 90

4 ford 1 on 4	7 ford 1 on 7	10 ford 1 on 10
4 — 2 — 8	7 — 2 — 14	10 — 2 — 20
4 — 3 — 12	7 — 3 — 21	10 — 3 — 30
4 — 4 — 16	7 — 4 — 28	10 — 4 — 40
4 — 5 — 20	7 — 5 — 35	10 — 5 — 50
4 — 6 — 24	7 — 6 — 42	10 — 6 — 60
4 — 7 — 28	7 — 7 — 49	10 — 7 — 70
4 — 8 — 32	7 — 8 — 56	10 — 8 — 80
4 — 9 — 36	7 — 9 — 63	10 — 9 — 90
4 — 10 — 40	7 — 10 — 70	10 — 10 — 100

